

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای به ی میهره

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿1﴾

خۆم به روژی قیامه .

وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿2﴾

خۆم بهو نهفسهی که لومهی خوئی دهک (نهگهر گوناھو
ههلهیهکی کرد).

أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿3﴾

ئایا ئینسان وا ده (دوای مردن) ئیسکهکانی کوناکهینه !

بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿4﴾

به (ئه کهین و زیاتریش بهلکو) ههیه که نهخشه
کانی کوئایی پهنجهی (کو خوئی) بهدی بینینه .

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿5﴾

کهچی ئینسان دهیهوئیت له تاواندا روچپیت و له گوناھدا نوqm بییت)
حساب بو لپیرسینه نهکات).

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿6﴾

(ببیاکانه) : کوا، کهی روژی قیامهت به ! (به
خهیالی خوئی زور به دووری ده).

فَإِذَا بَرَقَ الْبَصْرُ ﴿7﴾

(رؤژیک دیت) چاو، بریسکهی (به‌رپابوونی قیامه) لئی ده (له) سهرنه‌نجامی ته‌قینه ی زور گه و به‌هیزا).

وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿8﴾

مانگیش ده‌گیری و تاریک ده (ئه‌ویش هه).

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿9﴾

(یاسای به‌نه) (خورو مانگ کۆده‌به‌نه) (به‌یه‌کدا).

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُجُ ﴿10﴾

ئه‌و رۆ ئینسان ده‌لئیت: (ئه‌ی هاوار) بۆ کوئی رابکه‌م، له کوئوه خۆم رزگار بکه.

كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿11﴾

نه‌خیر ئیتر ده‌رباز بوون نیه (رزگار بوون ئه‌سته‌مه).

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿12﴾

تۆ ئیتر ده‌بیت لای په (بیت و له‌وی ستار بگریت) (بۆ لئیرسینه).

يُنَبِّئُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿13﴾

ئه‌و رۆژه میزاد هه‌والی (هه‌موو ئه‌و کارو کرده‌وانه‌ی پی ده) (که ست پیشکهریی کردوو (یاخود به‌ته بیکات و) دوا)

، یاخود ههوالی کرده ی رابردووی، وه ناسهواری دواى خوی

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿14﴾

(ئهو رۆژه) ئینسان خوی چاک دهبینیته (کرده کانی، گوفتارهکانی، ناسهواری، ههمووی تومارو و نیشانی ده).

وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ﴿15﴾

ههرچه پاکانه بکاو بیانوو بینیته (بی سوودو بی کهلهکه).

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿16﴾

(ئینجا خوی گه یهویت پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم دُنیا بکات که خهمی قورئانی نهبیت بویه فهرمانی پیده) (پهله مهکه) (مهجولینه، تا پهلهت بی له رگرتنیدا).

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿17﴾

چونکه لهسهه ئیمهیه کوکردنه و دارشتی.

فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿18﴾

کاتی (له ریگهی جوبرهئیه) بۆت دهخوینینه تو شوینی خویندنه کهی بکه و بیلی به شوینیدا.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿19﴾

پاشان روونکردنه و تیگهیاندنی (ئیمانداران) لهسهه ئیمهیه.

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿20﴾

نه (زوربهتان قدری قورئان وهك پیغمبه
دنیاتان خوش دهویت، که به زووی ته بیت و به پهله
بهسه .

وَتَذُرُونَ الْآخِرَةَ ﴿21﴾

قیامه (بههه) پشت گوی دهخه (گرنگی پیناده).

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿22﴾

(بهمه) نهو روژه، روخسارانیک گه .

إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿23﴾

چونکه (ههریهکه بو خوی) تهماشای په ردگاری دهکات و (له ته
کردنی تیر نابیت).

وَوُجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿24﴾

(لهولاشه) روخسارانیکی تر گرژ و تال و دیزن.

تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿25﴾

(یهك بهیهکیان) دناییه که خهجالهته، ریسوایه، تیاچووه رمه .

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿26﴾

نه (نهو خهلهکه ههروا ژیانیان به
روچی (یهك بهیهکیان) گاته گهرووی.

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿27﴾

ئە وترىت، ئايا پزىشكىك، نوشتەيەك، دۆعايە (ستناكە
چاكى بكاتە)!!

وَزَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿28﴾

(بەلام كەو كاتەدا، ئەو كەسەى لە سە مەرگدايە) دۇنيايە كە ئىتر ھىچ
شنتىك فرىاي ناكەوئىت و كاتى مالنئاوايىە.

وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿29﴾

ئىتر () و لوولاق بەيەكدا دەئالين.

إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿30﴾

ئە لەو رۆژەدا بۆلاى پە ردىگارت راپىچ دەكرىت و دەبرىت.

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى ﴿31﴾

(ر خەجالەتە چونكە) نە چاكەو خىرىكى ھەيە، نە نوئىزىكى
(بەجوانى) .

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿32﴾

بەلكو (بەرنامەى خواى) بەدرۆ زانىوھو پىشتى تىكردوھ.

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّى ﴿33﴾

(ھە) بە لەنجەولارو بە خۇبادانە گەر اوھتە (بۆ
مالە) بۆ ناو كەسوكارى.

أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ﴿34﴾

() لەناوت ببات و بەلات بەسەر بىنىت، (بوو وانەبويتايە).

ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿35﴾

(به خوا ریسوات بکات و بهلات بو پیش بینیت، بو نه غافل بویت) !

أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿36﴾

نایا نادهمیزاد و ادهزانی که ههروا وازی لیدههینریت و (موحاسبه لپرسینه ی نابیت؟!).

أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِيِّ يُمْنَىٰ ﴿37﴾

باشه، مهگهر کاتی خوئی له نوتفهیهک دروست نهکراوه (لهسکی دایکید، بو وازوو له خوئی گور او سه تایی خوئی فهراموشکرد).

ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿38﴾

دوایی بووه بهخوههلواسهریک و (به ویستی خوا) گهشه ی (کردووو رۆح و دهزگاکانی ده ی) بهریکوپییکی و له جیگهی خویدا پی بهخشیوه (بو سهرنجی خوئی نادات و لهچوونیتی دهستگاکانی بیر ناکاته).

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿39﴾

ئینجا (ههه لهو نوتفهیه) ههردوو جووت نیرو میی دروست کردووو (که تهو او کاری یهکترن).

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿40﴾

نایا نهو زاته ی (که ک باس کرا له نهوون هینایه کایه) توانای نیه مردوو زیندوو بکاته ! بهلی... (ناشکرایه ههموو شت بو خوا ناسانه سهلاتی بهسهه ههموو شتیکدا ههیه).

